

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Breuis deductio eorum quae eueniunt in praxi toto statu transformationis modi descendentis durante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

ARTICVLVS PRIMVS.

*Breuis deductio eorum quæ eueniunt in
praxi; toto statu Transformationis
modi descendens durante.*

Requiem tibi dabit Dominus Deus
tuus semper, & implebit splendoribus
animam tuam, & ossa tua liberabit:
& eris quasi hortus irriguus, & sicut fons
aquarum, cuius non deficient aqua. ac
si diceret: ô pia anima, licet in statu
vniõnis supremas illas spiritus fruitio-
nes experta sis; nondum tamen in te-
metipsa habebas absolutam illam re-
quiẽm, & appetitum satietatem, quam
adhuc superesse cognoscebas, dum ad
soleitatem tui ipsius, vniõnis cessatio-
nem, & carentiam subinde, imò fre-
quenter reicidebas; id quod mysticæ
felicitati multum aduersabatur. quam-
uis enim essentiali resignatione omnia
de manu Domini susciperentur; hoc
tamen non impediẽbat actualem vniõ-
nis cessationem; iam verò Deus dabit
tibi requiem; & continuum gaudium,
ob præstantem usum diuinæ amicitia:
& hoc ipsum quidem cum splendori-
bus maximis in animam tuam; & in ipsis
ossibus tuis, seu in illis spiritus latibulis,
in quibus aliquando tenebræ intelle-
ctuales, & amatiuæ virtutis duræ fie-
bant remissiones. vndè etiam eris sicut
hortus irriguus; qui quoquo tempore
sufficientem habet in se humidita-
tem, imò superabundantem aquam
suauitatis Diuinæ; sicut fons cuius aquæ

non deficient, ita vt nulla amplius sit
interruptio iam adeptæ fruitionis, &
pro eodem sint in vitali vsu, & actuali
exercitio, tuum in familiaritate diuina
velle, & posse, vtque non plus velis,
quam possis; nec minus possis quam
velis. quæ quidem felicitas maior est,
quàm vt eam oculus subtilissimi intel-
lectus videat, aut auris percipiat, aut in
cor hominis ascendit; nisi in illud cui
datum fuerit nomen nouum, quod nẽ-
mo nouit, nisi qui accipit.

Obseruandum est tamen piæ animæ,
quod in dicta pace, & gaudio Spiritus
sancti non semper, ac continuò sit ad-
æquata intensio amoris; in hac enim
vita impossibile est, in exercitio actus
omni momento, æquè intensam in om-
nibus, & per omnia retinere fruitio-
nem; sicut habetur in summo Hic, &
Nunc operationis, quando homo ad
omnia exteriora inutilis est, & nec se-
ipsum, nec ea quæ circa se sunt aduertit,
sicut etiam pro eo Nunc aduertere non
debet. sæpè etiam alijs pijs actionibus
vacandum est, & orandum vocaliter, in
choro laudes Dei canendæ, in altari sa-
cra mysteria peragenda sunt: sæpè in-
super functiones impositorum officio-
rum ad publicum bonum, & regi-
men, animum trahunt; quæ om-
nia certè cogitationem, intellectualem
prudentiam, ac curam quam maximè
requirunt: ita vt mysticus ab vsu sen-
sum, & phantasie non tantum non li-
ber sit; sed etiam oculum attentionis
hisce impendere habeat. licet ergò non
defi-

deficiant aquæ fontis Trásformationis, præcipuè modi descendens, & in toto suo esse, habere, operari, & frui, sit irriguus, abundansq;: vt etiam ad mediam, & infimam regionè descendendo, toto suo habere, & viuere dicat, bonum est nos hic esse, & interea dum eiusmodi pia exercitia peragit, simul in diuinitate, sicut piscis in aqua, natet; attamen ab vsu phantasiæ, & rationis aliquali saltem discursu, liber esse non potest. ideo etiam Deus aliundè compensat bonum contemplationis, ad suam gloriam, (vt cunq; & saltem quantum ad sublimem operandi modum) interruptum. & hisce in genere dictis, consequenter ad specialia procedemus.

Propria operatio quamdiu mysticus in summo huius Transformationis versatur, est sabbatismi felicissima fruitio.

ARTICVLVS SECVNDVS.

Relinquitur a sabbatismus populo Dei: ac si diceret: ô pia anima, quam fœlix, & diu oprata est illa requies, in qua tandem aliquando integre, perfecteque datur, quod alioquin, aut per partes, aut interrumpentibus spiritus soleitatibus, & interfectis diuinis carentijs, habebatur. iam verò populo Dei, cuius conuersatio in cœlis est, ibique plus amat, quam in terra, vbi animat, relinquitur sabbatismus, & cessatio ab operibus duris, in eo quod do-

a Heb. 4. b Ezech 10.

no lapidæ scientiæ, & vitali vsu diuinæ naturæ consors factus, per eiusdem diuinæ naturæ bene-afficientiam viuat, gaudeat, & delicietur. felix hic sabbatismus, in quo nulla distractionum molestia, nulla passionum inordinatio, nulla cœlestium gaudiorum interruptio adstat; felix maximè hic sabbatismus, in quo pia anima magis passiuè, quam actiuè se habet. vnde etiam tam fortes attractus, & sursum actiones toto eo tempore, quo in summo hoc versatur (licet ad annum, aut alterum, perseueraret) experitur, vt si Deo Optimo Maximo placeret, pondus corporis alleuare; nec momento vnico in terra consistere sibi videretur possibile: quin ilicò cum spiritu vsque ad eò eleuato, ipsum quoque corpus summa cœlorum, ac super quæuis imaginaria spatia, altitudinesque coascenderet; vt ei qui super omnes est, etiam adstare liceret: prout clarius colligitur ex sequentibus,

Eius Velle & Posse adequatè procedunt.

ARTICVLVS TERTIYS.

Cum eleuarent Cherubim alas suas, b vt exaltarentur de terra, non resistebant rota, sed & ipsæ iuxta erant: stantibus illis stabant: & cum eleuatis eleuabantur, spiritus enim vitæ erat in rotis. ac si diceret: ô pia anima, quam diu inter se differunt velle, & posse; iuxta illud Apostoli: Velle adiacet mihi, perficere autem non inueniò;

Gg 2

per-